

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 stycznia 2016 r. ZUS II Oddział w Ł. ponownie ustalił kapitał początkowy J. G. na dzień 1 stycznia 1999 r. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 76,41% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową ($76,41\% \times 1220,89 \text{ zł} = 932,88 \text{ zł}$).

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 28 lat, 8 miesięcy, 12 dni tj. 344 miesiące.

W związku z nabyciem prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS do udowodnionych okresów składkowych dodano okres równy różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym wynoszącym 66 lat, 5 miesięcy a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę wynoszącym 62 lata, 0 miesięcy.

Dodany okres składkowy – ustalony zgodnie z art. 185 ustawy emerytalnej wyrażony w pełnych miesiącach wynosi: 53 miesiące.

Łączny okres nieskładkowy przyjęty do obliczenia kapitału początkowego wynosi: 0 lat, 2 miesiące, 6 dni tj. 2 miesiące.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 85,67\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 251,02 \text{ złotych}$

$(397 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 932,88 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 401,23 \text{ złotych}$

$(2 \text{ miesiące nieskładkowych} \times 0,7\%) : 12 \times 932,88 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 1,12 \text{ złotych}$

RAZEM = 653,37 złotych

$653,37 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 136554,33 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

/decyzja – k. 6 akt ZUS, ustalenie wartości kapitału początkowego – k. 5 akt ZUS/

Decyzją z dnia 8 stycznia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. wykonując wyrok sądu z dnia 20 listopada 2015 r. przeliczył emeryturę od 1 października 2014 r. tj. od daty określonej w wyroku sądu.

Obliczenie emerytury zgodnie z art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto: przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego ubezpieczenia od 1973 r. do 2012 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 81,63%. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił 40 lat, 5 miesięcy i 9 dni okresów składkowych oraz 2 lata, 11 miesięcy i 27 dni okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury wyniosła 2154,87 zł.

Obliczenie wysokości emerytury zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Wysokość emerytury wyniosła 2129,25 zł.

Obliczenie wysokości emerytury zgodnie z art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: wobec osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w roku 2012 wysokość emerytury od 1 lutego 2013 r. wynosi: 35% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej i 65% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej. Wysokość emerytury wyniosła łącznie: 2138,21 zł.

Emerytura po waloryzacji przysługuje w kwocie od 1 marca 2015 r. – 2174,21 zł.

Od 1 marca 2016 r. obliczona emerytura brutto wynosi 2174,21 zł.

/decyzja – k. 13 – 14 akt ZUS/

Odwołania od w/w decyzji w dniu 4 lutego 2016 r. złożył ubezpieczony J. G. i wniósł o zmianę zaskarżonych decyzji. Wniósł o wypłatę emerytury od 1 lutego 2013 r.

/odwołanie – k. 2 – 3, k. 2 – 3 w aktach VIII U 472/16/

W odpowiedziach na odwołania organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań.

/odpowiedź na odwołanie – k. 4, k. 3 w aktach VIII U 472/16/

Postanowieniem z dnia 27 października 2016 r. Sąd połączył sprawę VIII U 472/16 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą VIII U 471/16.

/postanowienie – k. 8 w aktach VIII U 472/16/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

J. G. urodził się (...)

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 13 kwietnia 2007 r. ZUS I Oddział w Ł. ustalił kapitał początkowy J. G. na dzień 1 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1985 r. do 31 grudnia 1994 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 71,62%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 71,62% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową ($71,62\% \times 1220,89 \text{ zł} = 874,40 \text{ zł}$).

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 28 lat, 7 miesięcy, 17 dni tj. 343 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w ilości: 2 miesiące, 6 dni, tj. 2 miesiące.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 85,67\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 251,02 \text{ złotych}$

$(343 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 874,40 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 324,93 \text{ złotych}$

$(2 \text{ miesiące nieskładkowych} \times 0,7\%) : 12 \times 874,40 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 1,05 \text{ złotych}$

RAZEM = 577,00 złotych

$577,00 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 120.593,00 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

/decyzja – k. 18 – 19 akt ZUS/

Decyzją z dnia 12 lutego 2014 r. ZUS I Oddział w Ł. ponownie ustalił kapitał początkowy J. G. na dzień 1 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1985 r. do 31 grudnia 1994 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 71,62%.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 71,62% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową ($71,62\% \times 1220,89 \text{ zł} = 874,40 \text{ zł}$).

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 28 lat, 8 miesięcy, 12 dni tj. 344 miesiące, okresy składkowe dodane na podstawie art. 185 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w ilości: 5 lat, 6 miesięcy tj. 66 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w ilości: 2 miesiące, 6 dni, tj. 2 miesiące.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 85,67\%$ (współczynnik proporcjonalny) = 251,02 złotych

$(410 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 874,40 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 388,41 \text{ złotych}$

$(2 \text{ miesiące nieskładkowych} \times 0,7\%) : 12 \times 874,40 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 1,05 \text{ złotych}$

RAZEM = 640,48 złotych

$640,48 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 133860,32 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

/decyzja – k. 35 ZUS/

Decyzją z dnia 28 lutego 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. wykonując wyrok sądu z dnia 31 grudnia 2013 r., sygn. akt VIII U 927/13 przyznał emeryturę od 1 lutego 2013 r. tj. od daty określonej w wyroku sądu.

Obliczenie emerytury zgodnie z art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto: przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego ubezpieczenia od 1980 r. do 2011 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 73,75%. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił 39 lat, 10 miesięcy i 19 dni okresów składkowych oraz 2 lata, 5 miesięcy i 18 dni okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury wyniosła 1886,98 zł.

Wysokość emerytury obliczono zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Wysokość emerytury wyniosła 1922,56 zł.

Obliczenie wysokości emerytury zgodnie z art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: wobec osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w roku 2012 wysokość emerytury od 1 lutego 2013 r. wynosi: 35% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej i 65% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej. Wysokość emerytury wyniosła łącznie: 1910,10 zł.

Emerytura po waloryzacji przysługuje w kwocie od 1 marca 2014 r. – 2031,45 zł.

/decyzja – k. 57 – 58 akt ZUS/

Decyzją z dnia 27 listopada 2014 r. ZUS II Oddział w Ł. ponownie ustalił wnioskodawcy wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. w wysokości 135.409,01 zł.

/decyzja – k. 44 akt ZUS/

Następnie decyzjami z dnia 2 grudnia 2014 r. oraz z 15 stycznia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeliczył emeryturę J. G..

Obliczenie emerytury zgodnie z art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto: przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego ubezpieczenia od 1976 r. do 2012 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 81,47%. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił 40 lat, 5 miesięcy i 9 dni okresów składkowych oraz 2 lata, 11 miesięcy i 27 dni okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury po waloryzacji wyniosła 2152,13 zł.

Wysokość emerytury obliczono zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Wysokość emerytury wyniosła 2114,17 zł.

Obliczenie wysokości emerytury zgodnie z art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: wobec osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w roku 2012 wysokość emerytury od 1 lutego 2013 r. wynosi: 35% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej i 65% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej. Wysokość emerytury wyniosła łącznie: 2127,46 zł.

Emerytura przysługuje od 1 lutego 2015 r. w kwocie – 2127,46 zł.

/decyzja – k. 114 – 115, 116 – 117 akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji z dnia 27 listopada 2014 r., 2 grudnia 2014 r. oraz 15 stycznia 2015 r. złożył ubezpieczony i wyrokiem z dnia 20 listopada 2015 r. Sąd Okręgowy w Łodzi – VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie VIII U 2634/14 zmienił decyzję z dnia 27 listopada 2014 r. i ustalił, że wysokość kapitału początkowego J. G. na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 136.554,33 zł, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – 76,41% oraz zmienił decyzję z dnia 2 grudnia 2014 r. i decyzję z dnia 15 stycznia 2015 r. i przyznał J. G. prawo do emerytury ustalonej od wskaźnika wysokości podstawy wymiaru na poziomie 81,63% ustalonego w oparciu o wynagrodzenia z lat: 1973-1974, 1976 – 1978, 1980, 1986-1987, 1990-1993, 1997-1998, 2007-2012. W uzasadnieniu wyroku Sąd odniósł się także do żądania ubezpieczonego wypłaty emerytury za okres od 1 lutego 2013 r. do 1 marca 2014 r. wskazując, że jest ono bezzasadne. Sąd Okręgowy powołał się na art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz podał, że do ubezpieczonego nie ma zastosowania wyrok TK z 13 listopada 2012 r., sygn.. akt K 2/12, na który powoływał się wnioskodawca, gdyż nie ubezpieczony nabył przed 1 stycznia 2011 r.

/wyrok – k. 101 w aktach VIII U 2634/16, uzasadnienie – k. 105 – 123 w aktach VIII U 2634/16/

Apelację od w/w wyroku złożył ubezpieczony i wyrokiem z dnia 25 stycznia 2017 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi w sprawie III AUa 81/16 oddalił apelację J. G. od w/w wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 27 listopada 2014 r.

/wyrok – k. 168 w aktach VIII U 2634/16/

Zaskarżoną decyzją z dnia 8 stycznia 2016 r. ZUS II Oddział w Ł. ponownie ustalił kapitał początkowy J. G. na dzień 1 stycznia 1999 r. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 76,41% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową (76,41% x 1220,89 zł = 932,88 zł).

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 28 lat, 8 miesięcy, 12 dni tj. 344 miesiące.

W związku z nabyciem prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS do udowodnionych okresów składkowych dodano okres równy różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym wynoszącym 66 lat, 5 miesięcy a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę wynoszącym 62 lata, 0 miesięcy.

Dodany okres składkowy – ustalony zgodnie z art. 185 ustawy emerytalnej wyrażony w pełnych miesiącach wynosi: 53 miesiące.

Łączny okres nieskładkowy przyjęty do obliczenia kapitału początkowego wynosi: 0 lat, 2 miesiące, 6 dni tj. 2 miesiące.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 85,67\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 251,02 \text{ złotych}$

$(397 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 932,88 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 401,23 \text{ złotych}$

$(2 \text{ miesiące nieskładkowych} \times 0,7\%) : 12 \times 932,88 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 1,12 \text{ złotych}$

RAZEM = 653,37 złotych

$653,37 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 136554,33 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

/decyzja – k. 6 akt ZUS, ustalenie wartości kapitału początkowego – k. 5 akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 8 stycznia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. wykonując wyrok sądu z dnia 20 listopada 2015 r. przeliczył emeryturę od 1 października 2014 r. tj. od daty określonej w wyroku sądu.

Obliczenie emerytury zgodnie z art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto: przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego ubezpieczenia od 1973 r. do 2012 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 81,63%. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił 40 lat, 5 miesięcy i 9 dni okresów składkowych oraz 2 lata, 11 miesięcy i 27 dni okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury wyniosła 2154,87 zł.

Obliczenie wysokości emerytury zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Wysokość emerytury wyniosła 2129,25 zł.

Obliczenie wysokości emerytury zgodnie z art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: wobec osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w roku 2012 wysokość emerytury od 1 lutego 2013 r. wynosi: 35% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej i 65% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej. Wysokość emerytury wyniosła łącznie: 2138,21 zł.

Emerytura po waloryzacji przysługuje w kwocie od 1 marca 2015 r. – 2174,21 zł.

Od 1 marca 2016 r. obliczona emerytura brutto wynosi 2174,21 zł.

/decyzja – k. 13 – 14 akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Analiza zgromadzonych dowodów wskazuje, iż są one spójne i wzajemnie się uzupełniają i nie ma żadnych podstaw by kwestionować ich wiarygodność.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na oddalenie.

Na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748) prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Zgodnie z art. 183 ust. 1 emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 r., z wyjątkiem ubezpieczonych, którzy pobrali emeryturę na podstawie przepisów art. 46 lub 50, o ile osoba ta nie była członkiem otwartego funduszu emerytalnego albo złożyła wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej, o której mowa w ust. 1, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2012, wynosi:

- 1) 35% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz
- 2) 65% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

Na podstawie art. 26 ust. 1 emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Stosownie do art. 53 ust. 1 emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
 - 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
 - 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych
- z uwzględnieniem art. 55.

W oparciu o art. 174 ust. 1. Kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

W myśl ustępu 2 cytowanego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Przy ustalaniu kapitału początkowego do okresów, o których mowa w art. 7 pkt 5 stosuje się art. 53 ust. 1 pkt 2 (ust. 2a).

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r. (ust.3)

Przepis art. 17 ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru kapitału początkowego w myśl art. 15 ust. 1 dla ubezpieczonego urodzonego przed dniem 31 grudnia 1968 r. z powodu nauki w szkole wyższej, o której mowa w art. 7 pkt 9 (ust. 3a).

Jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część

miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu. (ust. 3b).

Sąd Okręgowy w Łodzi w wyroku z dnia 20 listopada 2015 r. ponownie ustalił wartość kapitału początkowego ubezpieczonego oraz wysokość emerytury wnioskodawcy. Ubezpieczony złożył apelację od w/w wyroku i Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 25 stycznia 2017 r. w sprawie III AUa 81/16 oddalił apelację ubezpieczonego.

Zaskarżone w niniejszym postępowaniu przez J. G. decyzje z dnia 8 stycznia 2015 r. zostały wydane w wyniku wykonania w/w prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 20 listopada 2015 r. w sprawie VIII U 2634/14.

Ubezpieczony w odwołaniu od w/w decyzji z dnia 8 stycznia 2015 r. oraz w toku niniejszego postępowania nie zgłosił żadnych nowych dowodów, ani nie powołał się na nowe okoliczności mające wpływ na wysokość jego emerytury czy też kapitału początkowego. Dlatego też Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie jest związany prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 20 listopada 2015 r. w sprawie VIII U 2634/14 oraz Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 25 stycznia 2017 r. w sprawie III AUa 81/16 i odwołania ubezpieczonego podlegają oddaleniu.

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku.

Zaś jeśli chodzi o żądanie ubezpieczonego w zakresie wypłaty emerytury za okres od 1 lutego 2013 r. do dnia 1 marca 2014 r. to podlega ono odrzuceniu z uwagi na powagę rzeczy osądzonej.

Zgodnie z art. 199 § 1 pkt 2 kpc Sąd odrzuci pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona.

Sytuacja odwołania od decyzji organu rentowego ma charakter bardziej szczególny i stwierdzenie powagi rzeczy osądzonej może nastąpić, poza sytuacją złożenia odwołania od uprzednio już zaskarżonej decyzji, tylko wyjątkowo. Zazwyczaj bowiem jeśli wydawana jest nowa decyzja pojawiły się nowe, choć nie zawsze istotne orzecznictwo okoliczności.

Sąd podziela w tym wypadku zapatrywania wyrażone w orzecznictwie sądowym np. w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2005 roku w sprawie I UK 11/05 w myśl, którego „w odniesieniu do stosunków ubezpieczenia społecznego powaga rzeczy osądzonej ma walor szczególny, który ogranicza w istocie jej praktyczne znaczenie. Rozstrzygnięcia sądowe w sprawach z tego zakresu ustalają treść łączącego strony stosunku prawnego w chwili wyrokowania. Nowe zdarzenia zachodzące po uprawomocnieniu się orzeczenia mogą spowodować przekształcenie treści praw i obowiązków stron stosunku ubezpieczenia społecznego, gdyż nie jest wykluczone spełnienie się lub upadek przesłanek materialno-prawnych prawa do świadczeń. Zasadą rządzącą tymi stosunkami jest właśnie możliwość wzruszenia ustaleń stanowiących podstawę prawomocności orzeczeń, także przez wydanie nowej decyzji organu rentowego” (M.P.Pr. (...), M.Prawn. 2006/5/260).

Podobnie wyrok Sądu Najwyższego z 20 października 2004 r., III UK 119/04, (niepublikowany), zgodnie z którym prawomocny wyrok rozstrzygający o braku prawa do świadczenia nie jest przeszkodą do wystąpienia z ponownym wnioskiem o to samo świadczenie. Wniosek taki jest zawsze dopuszczalny w sytuacji, gdy po uprawomocnieniu się wyroku nastąpiły nowe okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń. W takiej sytuacji sprawa tocząca się w wyniku rozpoznania nowego wniosku - wydania nowej decyzji - nie jest sprawą o to samo roszczenie, które było przedmiotem rozstrzygnięcia w sprawie poprzednio zakończonej wydaniem wyroku.

Sytuacja w niniejszej sprawie stanowi jednak przykład, iż powaga rzeczy osądzonej może zdarzyć się również w sprawie ubezpieczeniowej. Zagadnienie stanowiące podstawę odwołania wnioskodawcy – dotyczące wypłaty emerytury od 1

lutego 2013 r. do 1 marca 2014 r. - było już bowiem przedmiotem orzekania przez Sąd Okręgowy w w/w sprawie VIII U 2634/14 oraz Sąd Apelacyjny w sprawie III AUa 81/16.

Stwierdzić zatem należy, iż w niniejszej sprawie co do w/w roszczenia zachodzi powaga rzeczy osądzonej i w związku z tym na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 kpc należało odrzucić odwołanie w pkt 2 sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.

K.K.-W.